

Сјајно издање Борца, игра достојна Европе. Борац је, у амбијенту из снова, пред 25.000 гледалаца, у свом другом наступу на међународној европској сцени (први им је био давне 1975. године) савладао руски Металист са 2:0. Могло је бити и много, много убједљивије да су домаћини били спретнији и срећнији пред противничким голом, мада се мора рећи да их је дјелилац (не)правде, Португалац Кореа, оштетио за два чиста једанаестерца.

Прво се обрукао у 24. минути. Са позиције лијевог крила Лемић је милиметарски тачно пронашао Лупића, који се нашао пред голом Руса. На њега је непрописно стартовао Панчишин, за све присутне био је то чист једанаестерац, осим за судију Кореу, само је махнуо руком да се игра настави.

Пет минута касније опет је судија награђен салвом звиждука. У једној гужви пред голом гостију Романчук је играо руком, домаћини су поново тражили једанаестерац, међутим, ни овог пута пиштаљка се није чула.

Минут прије него што ће домаћини доћи у вођство, срећа се обилато осмијехнула Русима. Након једног центаршута лукави Лупић је најбрже реаговао, али је лопта, кад су сви помислили да ће завршити у мрежи, погодила стативу и одбила се у поље.

Борац је своју бољу игру и теренску иницијативу ипак крунисао у финалисту првог

полувремена. Семафор је показивао 44. минут. Негдје на центру лопту је прихватио Матејић и кренуо са њом у брзи спринт, онда је проиграо Шпицу, који ју је прослиједио до Бувача, а овај је одмах из "прве" пронашао на десној страни офанзивног бека Малбашића. Он је упутио одличан центаршут, негдје на седам-осам метара, играчи Металиста су стајали, чекали да им лопта дође, нису ни примијетили Лемића, који је утрчао испред њих и главом затресао мрежу за минималну предност – 1:0.

И прије тог потпуно заслуженог вођства Бањолучани су били ти који су доминирали на терену и стварали прилику за приликом. Већ у самом уводу меча Шпица је послје дуплог паса са Матејићем добро "загријао" голмана Кутијепова, који је сјајном интервенцијом сачувао свој гол. У 13. минуту још једна одлична акција домаћина. У њој су учествовали Беширевић и Лемић, који су добро "изломали" противничку одбрану, да би на одбијену лопту натрчао Матејић и страховито шутирао, али је она очешала мјесто гдје се спајају пречка и статива.

Велику прилику да свој тим доведе у вођство имао је Лупић у 43. минуту. Створила се гужва пред голом Руса, лопта је ишла од једног до другог играча, најбоље се снашао Лупић, који је шутирао и погодио стативу. Ипак, своју одличну игру, достојну Европе, Бањолучани су успјели да крунишу прије самог одласка на одмор, када је Лемић надмудрио одбрану гостију.

У наставку сусрета напади фудбалера Борца нису били тако жестоки, опасни, мада су домаћини били ти који су доминирали на терену. На почетку другог дијела двије прилике, по једна на обје стране. Прво је Аџојев испробао свој шут, био је замало непрецизан, да би се само неколико минута касније Лупић прописно обрукао. Акција је текла по лијевој страни, Лемић је центрирао на другу стативу, гдје се нашао слободан као "дух" Лупић. Голгетер од класе није се исказао, иако је био сам, умјесто у празну мрежу, лопту је послао поред гола.

Потом је услједио мирнији период утакмице, у којој су домаћини држали игру под контролом, тако да им противнички фудбалери нису ниједном озбиљније запријетили, па се голман Јаковљевић углавном досађивао на свом голу.

Утакмице које се памте (24): Европско издање

Брзи Београдци на Европском првенству у Београду, 1974. Миљин, постојећи, су